

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

6270 *Lei 5/2013, do 11 de xuño, pola que se modifican a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, e a Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

A prevención é un dos principios básicos que debe informar toda política ambiental. O seu obxectivo consiste en evitar a contaminación desde a orixe antes de que sexa necesaria a minimización dos seus efectos ou a restauración de recursos afectados. Por esta razón, a política ambiental española, de acordo cos sucesivos programas da Unión Europea sobre ambiente, insistiu na importancia crucial deste principio de prevención, así como no principio de «quen contamina paga», como bases para evitar, reducir e, na medida do posible, eliminar a contaminación derivada das actividades industriais. Por outra parte, resulta apropiado facilitar un enfoque integrado do control das emisións das ditas actividades á atmosfera, á auga ou ao solo, que outorgue unha protección ao ambiente no seu conxunto, de maneira que se evite a transferencia de contaminación dun elemento ou recurso natural a outro.

Con estes principios básicos, a Unión Europea aprobou a Directiva 96/61/CE do Consello, do 24 de novembro, relativa á prevención e control da contaminación (IPPC), posteriormente derogada pola Directiva 2008/1/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro, relativa á prevención e control da contaminación, que é unha versión codificada que unifica nun mesmo texto a versión inicial e as súas modificacións. Con estas directivas introdúcese a obrigatoriedade dunha autorización ambiental en que por medio da integración e coordinación administrativa se inclúe o control das emisións ao aire, as verteduras e os residuos para o funcionamento das instalacións incluídas no seu ámbito de aplicación. Así mesmo, as citadas normas establecen criterios para a determinación duns valores límite de emisión (VLE) baseados nas mellores técnicas dispoñibles (MTD) que deberán estar contidos nas mencionadas autorizacións (en España estas autorizacións denomínanse autorizacións ambientais integradas, máis coñecidas polas súas siglas AAI).

A incorporación da Directiva de IPPC ao dereito interno efectuouse mediante a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, cuxos preceptos teñen o carácter de lexislación básica estatal. Esta lei foi desenvolvida polo Real decreto 508/2007, do 20 de abril, polo que se regula o subministración de información sobre emisións do Regulamento E-PRTR e das autorizacións ambientais integradas, e polo Real decreto 509/2007, do 20 de abril, polo que se aproba o Regulamento para o desenvolvemento e execución da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.

Pola súa parte, as comunidades autónomas, de acordo coas competencias que lles recoñecen os respectivos estatutos de autonomía, desenvolveron a normativa básica de prevención e control integrados da contaminación, mediante leis ou ben disposicións regulamentarias, mesmo ampliando, en exercicio das citadas competencias, o ámbito material de aplicación da citada normativa.

Con posterioridade á promulgación da primeira directiva nesta materia, xorde a necesidade de revisar a lexislación sobre instalacións industriais co fin de simplificar e esclarecer as disposicións existentes, reducir cargas administrativas innecesarias e pór en práctica as conclusións da Comunicación da Comisión do 21 de setembro de 2005 acerca da «Estratexia temática sobre a contaminación atmosférica», a Comunicación do 21 de decembro de 2005 acerca da «Estratexia temática sobre a prevención e reciclaxe de residuos» e a Comunicación do 22 de setembro de 2006 acerca da «Estratexia temática sobre a protección do solo», adoptadas a raíz da Decisión n.º 1600/2002/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xullo de 2002, pola que se establece o sexto programa de acción comunitario en materia de ambiente. Estas comunicacións establecen obxectivos para a protección da saúde humana e do ambiente cuxa consecución se considerou que non se podería alcanzar sen novas reducións das emisións derivadas das actividades industriais.

Por esta razón, a Unión Europea elabora unha nova directiva sobre esta materia, a Directiva 2010/75/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais, a cal introduciu diversas modificacións na lexislación de prevención e control integrados da contaminación, así como no resto da lexislación europea relativa a actividades industriais, co obxectivo de responder á necesidade de obter melloras da saúde pública e ambientais asegurando, asemade, a rendibilidade e fomentando a innovación técnica. A revisión foi enmarcada no contexto do plan para unha mellor regulación e incluíuse no Programa permanente da Comisión para a simplificación da lexislación, que cobre o período 2006-2009, en aplicación da Comunicación da Comisión do 25 de outubro, baixo o título «Aplicación do programa comunitario sobre a estratexia de Lisboa: unha estratexia para a simplificación do marco regulador», e a Resolución do Parlamento Europeo, do 4 de setembro de 2007, sobre a estratexia para a simplificación do marco regulador.

A nova Directiva 2010/75/UE refunde, para unha maior claridade, a Directiva 78/176/CEE do Consello, do 20 de febreiro de 1978, relativa aos residuos procedentes da industria do dióxido de titanio; a Directiva 82/883/CEE do Consello, do 3 de decembro de 1982, relativa ás modalidades de supervisión e de control dos medios afectados polos residuos procedentes da industria do dióxido de titanio; a Directiva 92/112/CEE do Consello, do 15 de decembro de 1992, pola que se fixa o réxime de harmonización dos programas de redución, con vistas á supresión, da contaminación producida polos residuos da industria do dióxido de titanio; a Directiva 1999/13/CE do Consello, do 11 de marzo de 1999, relativa á limitación das emisións de compostos orgánicos volátiles debidas ao uso de disolventes orgánicos en determinadas actividades e instalacións; a Directiva 2000/76/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de decembro de 2000, relativa á incineración de residuos; a Directiva 2001/80/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2001, sobre limitación de emisións á atmosfera de determinados axentes contaminantes procedentes de grandes instalacións de combustión; e, por último, a Directiva 2008/1/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2008, relativa á prevención e ao control integrados da contaminación.

O resultado é unha directiva máis clara e coherente que, en termos xerais, reforza a aplicación das mellores técnicas dispoñibles (MTD) na Unión Europea exixindo aos Estados membros que os valores límite de emisión sexan establecidos de acordo coas conclusións relativas ás MTD, sen prescribir a utilización dunha técnica ou tecnoloxía específica. Así mesmo, ponse unha maior énfase na xustificación das condicións establecidas nos permisos e aplícanse valores límite de emisión máis estritos para algúns sectores, como por exemplo o das grandes instalacións de combustión.

A nova Directiva 2010/75/UE, do 24 de novembro, incorpora como novidades máis importantes as seguintes: modifica lixeiramente o actual ámbito de aplicación do anexo I relativo ás actividades a que se aplica a norma para cubrir tipos de instalacións adicionais, e concrétao e amplíao máis en relación con determinados sectores (por exemplo, tratamento de residuos); simplifícase e esclarécese a tramitación administrativa relativa á autorización ambiental integrada, tanto no que se refire ao seu outorgamento como á súa

modificación e revisión; igualmente dispón requisitos mínimos para a inspección e para os informes de cumprimento; establece normas relativas ao feche das instalacións, á protección do solo e ás augas subterráneas, todo isto co obxectivo de aumentar a coherencia das prácticas actuais no outorgamento dos permisos.

Estas modificacións que inclúe a nova directiva incorpóranse ao ordenamento español a través da modificación da Lei 16/2002, do 1 de xullo, para a súa adecuación á Directiva de emisións industriais. Esta modificación da lei supón un avance na simplificación administrativa seguindo o mencionado programa permanente da Comisión para a simplificación da lexislación e na consecuente redución de cargas administrativas; así mesmo, faise eco das demandas dos cidadáns para garantir unha maior celeridade na tramitación das autorizacións ambientais integradas. Neste sentido, e tras un estudo exhaustivo das implicacións administrativas e económicas que poida comportar, reduciuse o prazo do procedemento de outorgamento da autorización ambiental integrada de dez a nove meses. Nesta redución tívose en consideración que se suprimiu o requirimento adicional cun mes de prazo ao organismo de bacía, no caso de que este non emitise o informe de admisibilidade de vertedura no prazo de seis meses.

Nesta liña de redución de cargas, suprimíuse a necesidade de achegar documentos nos procedementos de revisión e actualización da autorización cando xa fosen achegados con motivo da solicitude de autorización orixinal.

Outra medida de simplificación administrativa é a supresión do deber de renovación da autorización. Esta renovación implicaba que o titular, transcorridos oito anos desde o outorgamento da autorización ambiental integrada, debía solicitar a súa renovación ao órgano competente cunha antelación mínima de dez meses antes do vencemento dese prazo. Desta forma, garantíase a adecuación das condicións da autorización ao paso do tempo. Agora é o órgano ambiental competente, mediante un procedemento simplificado, quen garante a adecuación da autorización. Así, as autorizacións revisaranse dentro dos catro anos seguintes á publicación das conclusións relativas ás MTD.

Para os efectos de garantir a transposición adecuada da Directiva 2010/75/UE, do 24 de novembro, sobre emisións industriais, establécese como disposición transitoria un procedemento de actualización das autorizacións xa outorgadas, en virtude do cal o órgano ambiental competente de oficio comprobará, mediante un procedemento simplificado, a adecuación da autorización ás prescricións da nova directiva. Establécese como data límite para a actualización das autorizacións o 7 de xaneiro de 2014. Tras o proceso de actualización das autorizacións xa outorgadas, estas revisaranse seguindo as novas pautas en materia de revisión que esta lei incorpora.

En relación coa protección do solo e das augas subterráneas incorpórase, entre a documentación necesaria para solicitar a autorización ambiental integrada, a presentación dun «informe base» ou «informe da situación de partida» como instrumento que permita, na medida do posible, realizar unha comparación cuantitativa entre o estado da localización da instalación descrita no informe e o estado da dita localización tras o cesamento definitivo de actividades, co fin de determinar se se produciu un incremento significativo da contaminación do solo e das augas subterráneas. O informe base deberá conter, como mínimo, a información relativa aos datos sobre a utilización actual e, se estiver dispoñible, a relativa aos usos previos do terreo; así mesmo, incluíranse os datos que reflectan o estado do solo e das augas subterráneas respecto das substancias perigosas relevantes, as cales comprenderán, ao menos, as que vaian ser utilizadas, producidas ou emitidas pola instalación de que se trate.

A transposición destes cambios lévase a cabo a través da modificación dos seguintes artigos da Lei 16/2002, do 1 de xullo: 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 30, 31, 32, as disposicións derradeiras primeira e sétima, e os anexos 1, 3, 4 e 5. Igualmente, e co obxecto de dar coherencia a outros preceptos da mesma lei, suprímense o artigo 25, as disposicións adicionais primeira e segunda, as disposicións transitorias primeira e segunda, as disposicións derradeiras terceira, cuarta e quinta, e o anexo 2; por último, engádense un novo artigo 22 bis e tres novas disposicións transitorias.

Polo tanto, o texto modificado da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, xunto co seu regulamento de desenvolvemento, garantirá a transposición dos preceptos que figuran no artigo 80 da Directiva 2010/75/UE, do 24 de novembro, de emisións industriais.

Tamén se modifica, para os efectos da harmonización coa nova regulación da autorización ambiental integrada, o prazo de vixencia das autorizacións de residuos incluídas no artigo 27 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, no que se refire a instalacións incluídas no ámbito de aplicación da Lei 16/2002, do 1 de xullo.

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.*

Modifícase a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, nos termos que resultan dos números seguintes:

Un. Modifícase o artigo 2, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

Esta lei será aplicable ás instalacións de titularidade pública ou privada en que se desenvolva algunha das actividades industriais incluídas nas categorías enumeradas no anexo 1 e que, se for o caso, alcancen os limiares de capacidade establecidos nel, con excepción das instalacións ou partes destas utilizadas para a investigación, desenvolvemento e experimentación de novos produtos e procesos.»

Dous. Numéranse os puntos do artigo, pasando as letras a) a p) a ser os números 1 a 17 respectivamente; modifícase o encabezamento, así como os números 1, 5, 7, 10, 12, 15 e 17; e engádense os novos números 18 a 31 no artigo 3, nos seguintes termos:

«Para efectos do disposto nesta lei e nas súas regras de desenvolvemento, entenderase por:

1. “Autorización ambiental integrada”: a resolución escrita do órgano competente da comunidade autónoma en que se sitúa a instalación, pola cal se permite, para os efectos da protección do ambiente e da saúde das persoas, explotar a totalidade ou parte dunha instalación baixo determinadas condicións, destinadas a garantir que cumpre o obxecto e as disposicións desta lei. Tal autorización poderá ser válida para unha ou máis instalacións ou partes de instalacións que teñan a mesma localización.

5. “Modificación substancial”: calquera modificación realizada nunha instalación que, en opinión do órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada e de acordo cos criterios establecidos no artigo 10, números 4 e 5, poida ter repercusións prexudiciais ou importantes nas persoas e no ambiente.

7. “Titular”: calquera persoa física ou xurídica que explote total ou parcialmente, ou posúa, a instalación.

10. “Substancia”: os elementos químicos e os seus compostos, coa excepción das seguintes substancias:

1.º) As substancias radioactivas reguladas na Lei 25/1964, do 29 de abril, sobre enerxía nuclear.

2.º) Os organismos e microorganismos modificados xeneticamente, tal como se definen no artigo 2 da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente, e facendo uso das técnicas de modificación xenética previstas no artigo 3 do Real decreto 178/2004, do 30 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento xeral para o desenvolvemento e execución da Lei 9/2003, do 25 de

abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente.

12. “Valores límite de emisión”: a masa ou a enerxía expresada en relación con determinados parámetros específicos, a concentración ou o nivel dunha emisión, cuxo valor non se debe superar dentro dun ou varios períodos determinados.

15. “Mellores técnicas dispoñibles (MTD)”: a fase máis eficaz e avanzada de desenvolvemento das actividades e das súas modalidades de explotación, que demostren a capacidade práctica de determinadas técnicas para constituír a base dos valores límite de emisión e outras condicións da autorización destinadas a evitar ou, cando isto non sexa practicable, reducir as emisións e o impacto no conxunto do ambiente e da saúde das persoas.

Para estes efectos entenderase por:

1.º) “Técnicas”: a tecnoloxía utilizada xunto coa forma en que a instalación estea deseñada, construída, mantida, explotada e paralizada.

2.º) “Técnicas dispoñibles”: as técnicas desenvolvidas a unha escala que permita a súa aplicación no contexto do sector industrial correspondente, en condicións económica e tecnicamente viables, tomando en consideración os custos e os beneficios, tanto se as técnicas se utilizan ou producen en España como se non, sempre que o titular poida ter acceso a elas en condicións razoables.

3.º) “Mellores”: as técnicas máis eficaces para alcanzar un alto nivel xeral de protección do ambiente no seu conxunto.

17. Persoas interesadas:

1.º Todos aqueles nos cales conorra calquera das circunstancias previstas no artigo 31 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2.º Calquera persoa xurídica sen ánimo de lucro que cumpra os seguintes requisitos:

– Que teña entre os fins acreditados nos seus estatutos a protección do ambiente en xeral ou a dalgún dos seus elementos en particular, e que tales fins poidan resultar afectados pola toma dunha decisión sobre a concesión ou revisión da autorización ambiental integrada ou das súas condicións.

– Que leve dous anos legalmente constituída e veña exercendo de modo activo as actividades necesarias para alcanzar os fins previstos nos seus estatutos.

– Que segundo os seus estatutos desenvolva a súa actividade nun ámbito territorial que resulte afectado pola instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada.

18. “Documento de referencia MTD”: documento resultante do intercambio de información organizado conforme o artigo 13 da Directiva 2010/75/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais, elaborado para determinadas actividades, en que se describen, en particular, as técnicas aplicadas, as emisións actuais e os niveis de consumo, as técnicas que se teñen en conta para determinar as mellores técnicas dispoñibles, así como as conclusións relativas ás MTD e as técnicas emerxentes, tomando especialmente en consideración os criterios que se enumeran no anexo 3.

19. “Conclusións sobre as MTD”: decisión da Comisión Europea que contén as partes dun documento de referencia MTD onde se establecen as conclusións sobre as mellores técnicas dispoñibles, a súa descrición, a información para avaliar a súa aplicabilidade, os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles, as medicións asociadas, os niveis de consumo asociados e, se procede, as medidas de rehabilitación da localización de que se trate.

20. “Niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles”: o rango de niveis de emisión obtido en condicións normais de funcionamento facendo uso dunha das mellores técnicas dispoñibles ou dunha combinación das mellores técnicas dispoñibles, segundo se describen nas conclusións sobre as MTD, expresado como unha media durante un determinado período de tempo, en condicións de referencia específicas.

21. “Técnica emerxente”: unha técnica innovadora para unha actividade industrial que, se se desenvolve comercialmente, pode achegar un nivel xeral máis alto de protección do ambiente ou, ao menos, o mesmo nivel de protección do ambiente e uns aforros de custos superiores aos que se obterían coas mellores técnicas dispoñibles actuais.

22. “Substancias perigosas”: substancias ou mesturas definidas no artigo 3 do Regulamento (CE) n.º 1272/2008 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 2008, sobre clasificación, etiquetaxe e envasado de substancias e mesturas.

23. “Informe base ou da situación de partida”: é o informe da situación de partida que contén a información sobre o estado da contaminación do solo e as augas subterráneas por substancias perigosas relevantes.

24. “Inspección ambiental”: toda acción levada a cabo pola autoridade competente ou en nome desta para comprobar, fomentar e asegurar a adecuación das instalacións ás condicións das autorizacións ambientais integradas e controlar, en caso necesario, a súa repercusión ambiental. Inclúense nesta definición, entre outras accións: as visitas *in situ*, a medición de emisións, a comprobación de informes internos e documentos de seguimento, a verificación de autocontrois, a comprobación de técnicas usadas e a adecuación da xestión ambiental da instalación. O fin da inspección é garantir o cumprimento da normativa ambiental das actividades ou instalacións baixo o ámbito de aplicación desta norma.

25. “Solo”: a capa superior da codia terrestre, situada entre o leito rochoso e a superficie, composta por partículas minerais, materia orgánica, auga, aire e organismos vivos e que constitúe a interface entre a terra, o aire e a auga, o que lle confire capacidade de desempeñar tanto funcións naturais como de uso. Non terán tal consideración aqueles permanentemente cubertos por unha lámina de auga superficial.

26. “Contaminación”: a introdución directa ou indirecta, mediante a actividade humana, de substancias, vibracións, calor ou ruído na atmosfera, na auga ou no solo, que poidan ter efectos prexudiciais para a saúde humana ou a calidade do ambiente, ou que poidan causar danos aos bens materiais ou deteriorar ou prexudicar o disfrute ou outras utilizacións lexítimas do ambiente.

27. “Emisión”: a expulsión á atmosfera, á auga ou ao solo de substancias, vibracións, calor ou ruído procedentes de forma directa ou indirecta de fontes puntuais ou difusas da instalación.

28. “Aguas subterráneas”: todas as augas que se encontran baixo a superficie do solo na zona de saturación e en contacto directo co solo ou co subsolo.

29. “Aves de curral”: as aves de curral tal como se definen no artigo 2.4 do Real decreto 1888/2000, do 22 de novembro, polo que se establecen condicións de sanidade animal aplicables aos intercambios comunitarios e ás importacións de aves de curral e de ovos para incubar procedentes de países terceiros.

30. “Residuo”: calquera residuo, como queda definido no artigo 3.a) da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

31. “Residuo perigoso”: calquera residuo perigoso, como se define no artigo 3.e) da Lei 22/2011, do 28 de xullo.»

Tres. Modifícase a letra b) do número 1 do artigo 4, nos seguintes termos:

«b) Se fomente a prevención na xeración dos residuos ou, se for o caso, que estes se xestionen coa orde de prioridade que dispón a xerarquía establecida no artigo 8 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, a saber:

prevención, preparación para a reutilización, reciclaxe e outros tipos de valorización, incluída a valorización enerxética. No suposto de que tampouco fose factible a aplicación dos ditos procedementos, por razóns técnicas ou económicas, os residuos eliminaranse de forma que se evite ou reduza ao máximo a súa repercusión no ambiente.»

Catro. Modifícase a letra e) do artigo 5, nos seguintes termos:

«e) Informar inmediatamente o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada de calquera incidente ou accidente que poida afectar o ambiente, sen prexuízo da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.»

Cinco. O artigo 7 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 7. *Valores límite de emisión e medidas técnicas equivalentes.*

1. Para a determinación na autorización ambiental integrada dos valores límite de emisión, deberase ter en conta:

a) A información subministrada, de acordo co establecido no artigo 8.1, en relación coas conclusións relativas ás mellores técnicas dispoñibles, sen prescribir a utilización dunha técnica ou tecnoloxía específica.

b) As características técnicas das instalacións onde se desenvolva algunha das actividades industriais enumeradas no anexo 1, a súa implantación xeográfica e as condicións locais do ambiente.

c) A natureza das emisións e o seu potencial traslado dun medio a outro.

d) Os plans nacionais aprobados, se for o caso, para dar cumprimento a compromisos establecidos na normativa comunitaria ou en tratados internacionais suscritos polo Estado español ou pola Unión Europea.

e) A incidencia das emisións na saúde humana potencialmente afectada e nas condicións xerais da sanidade animal e vexetal.

f) Os valores límite de emisión fixados, se for o caso, pola normativa en vigor na data da autorización.

2. O Goberno, sen prexuízo das normas adicionais de protección que diten as comunidades autónomas, poderá establecer valores límite de emisión para as substancias contaminantes, en particular para as enumeradas no anexo 2, e para as actividades industriais incluídas no ámbito de aplicación desta lei, en particular as grandes instalacións de combustión, de incineración ou co-incineración de residuos, as que utilicen disolventes orgánicos e as que producen dióxido de titanio, así como parámetros ou medidas técnicas equivalentes baseadas nas mellores técnicas dispoñibles que completen ou substitúan os valores límite de emisión, sempre que se garanta un enfoque integrado e un nivel elevado de protección do ambiente equivalente ao alcanzable mediante as condicións dun permiso.

3. O Goberno, no exercicio da súa potestade regulamentaria, e sen prexuízo das normas adicionais de protección que diten as comunidades autónomas, poderá establecer, de maneira motivada, obrigas particulares para determinadas actividades enumeradas no anexo 1, en particular as grandes instalacións de combustión, de incineración ou co-incineración de residuos, as que utilicen disolventes orgánicos e as que producen dióxido de titanio, que substituirán as condicións específicas da autorización ambiental integrada, sempre que se garanta un enfoque integrado e un nivel elevado de protección do ambiente equivalente ao alcanzable mediante as condicións dun permiso. En todo caso, o establecemento das ditas obrigas non eximirá de obter a autorización ambiental integrada.

4. O órgano competente fixará valores límite de emisión que garantan que, en condicións de funcionamento normal, as emisións non superen os niveis de emisión

asociados ás mellores técnicas dispoñibles que se establecen nas conclusións relativas ás MTD, aplicando algunha das opcións seguintes:

a) O establecemento duns valores límite de emisión que non superen os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles. Eses valores límite de emisión indícanse para os mesmos períodos de tempo, ou máis breves, e baixo as mesmas condicións de referencia que os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.

b) O establecemento duns valores límite de emisión distintos dos mencionados na letra a) en termos de valores, períodos de tempo e condicións de referencia.

Cando se aplique a letra b), o órgano competente avaliará, ao menos unha vez ao ano, os resultados do control das emisións para garantir que as emisións en condicións normais de funcionamento non superasen os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.

5. Non obstante o número 4, e sen prexuízo do artigo 22.3, o órgano competente poderá fixar, en determinados casos, valores límite de emisión menos estritos. Esta excepción poderase invocar soamente se se pon de manifesto mediante unha avaliación que a consecución dos niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles, tal e como se describen nas conclusións relativas ás MTD, daría lugar a uns custos desproporcionadamente máis elevados en comparación co beneficio ambiental debido:

a) Á localización xeográfica ou á situación do contorno local da instalación de que se trate; ou

b) Ás características técnicas da instalación de que se trate.

O órgano competente documentará nun anexo ás condicións da autorización os motivos da aplicación do parágrafo primeiro, con inclusión do resultado da avaliación e a xustificación das condicións impostas.

Porén, os valores establecidos de conformidade co parágrafo primeiro non superarán os valores límite de emisión establecidos na normativa de desenvolvemento da presente lei, se procede.

En todo caso, os órganos competentes velarán por que non se produza ningunha contaminación significativa e por que se alcance un nivel elevado de protección do ambiente no seu conxunto.

Os órganos competentes reavaliarán a aplicación do parágrafo primeiro como parte integrante de toda revisión das condicións do permiso conforme o artigo 25.

6. O órgano competente poderá conceder exencións temporais dos requisitos que se establecen no presente artigo, así como no artigo 4.1.a), respecto ás probas e a utilización de técnicas emerxentes para un período de tempo total non superior a nove meses, sempre e cando, tras o período especificado, se interrompa a técnica ou ben a actividade alcance, como mínimo, os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.

7. Os valores límite de emisión das substancias aplicaranse no punto en que as emisións saian da instalación e na súa determinación non se terá en conta unha posible dilución. No que se refire ás verteduras indirectas á auga, e sen prexuízo da normativa relativa á contaminación causada por determinadas substancias perigosas vertidas no medio acuático, poderase ter en conta o efecto dunha estación de depuración no momento de determinar os valores límite de emisión da instalación, sempre e cando se alcance un nivel equivalente de protección do ambiente no seu conxunto e isto non conduza a cargas contaminantes máis elevadas no contorno.»

Seis. O artigo 8 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 8. *Información, comunicación e acceso á información.*

1. A Administración xeral do Estado subministrará ás comunidades autónomas a información que figure no seu poder sobre as mellores técnicas dispoñibles, as súas prescricións de control e a súa evolución, así como sobre a publicación de calquera conclusión relativa ás MTD, novas ou actualizadas, e porá, ademais, a dita información á disposición do público interesado.

2. Cada comunidade autónoma deberá dispor de información sistematizada e actualizada sobre:

a) O inventario das instalacións suxeitas a autorización ambiental integrada localizadas no seu territorio, con especificación das altas e as baixas nel causadas;

b) As principais emisións e os focos xeradores delas;

c) As autorizacións ambientais integradas concedidas, co contido mínimo establecido no anexo IV do Real decreto 508/2007, do 20 de abril, polo que se regula o subministración de información sobre emisións do Regulamento E-PRTR e das autorizacións ambientais integradas;

d) Os informes de inspección ambiental das visitas *in situ* coas conclusións pertinentes respecto ao cumprimento das condicións da autorización pola instalación, así como en relación con calquera ulterior actuación necesaria.

3. Os titulares das instalacións notificarán, ao menos unha vez ao ano, ás comunidades autónomas en que estean localizadas, os datos sobre as emisións correspondentes á instalación, con especificación da metodoloxía empregada nas medicións, a súa frecuencia e os procedementos empregados para avaliar as medicións e, en todo caso, a información incluída no artigo 22.1.i).

4. As comunidades autónomas remitirán ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, cunha periodicidade mínima anual, a seguinte información:

a) A relativa ás letras a) e b) do punto segundo, para efectos da elaboración do Rexistro Estatal de Emisións e Fontes Contaminantes PRTR-España e a súa comunicación á Comisión Europea, de conformidade co artigo 10 da Lei 30/1992, do 26 de novembro; e

b) Os anexos aos condicionados das autorizacións outorgadas ás instalacións en virtude do artigo 7.5 que documentan os motivos polos cales se establecen valores límite de emisión menos estritos.

5. A información regulada neste artigo será pública de acordo co previsto na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente.»

Sete. O artigo 9 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 9. *Instalacións sometidas á autorización ambiental integrada.*

Sométese a autorización ambiental integrada a explotación das instalacións en que se desenvolva algunha das actividades incluídas no anexo 1. Esta autorización precederá, en todo caso, á construción, montaxe ou traslado das instalacións, e adaptarse ás modificacións que se produzan nas instalacións.»

Oito. O artigo 10 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 10. *Modificación da instalación.*

1. A modificación dunha instalación sometida a autorización ambiental integrada poderá ser substancial ou non substancial.

2. O titular dunha instalación que pretenda levar a cabo unha modificación non substancial dela deberá comunicalo ao órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, indicando razoadamente por que considera que se trata dunha modificación non substancial. A esta comunicación xuntaranse os documentos xustificativos das razóns expostas.

O titular poderá levar a cabo a modificación sempre que o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada non manifeste o contrario no prazo dun mes. En caso de que sexa necesaria unha modificación da autorización ambiental integrada, como consecuencia da modificación non substancial da instalación, a comunidade autónoma procederá a publicala no seu diario oficial.

3. En caso de que o titular proxecte realizar unha modificación de carácter substancial, esta non se poderá levar a cabo mentres a autorización ambiental integrada non sexa modificada.

A dita modificación tramitarase polo procedemento simplificado que se establecerá regulamentariamente, e nel concretarase, atendendo ao previsto no artigo 12, o contido da solicitude de modificación que hai que presentar, que incluírá, en todo caso, os documentos que xustifiquen o carácter substancial da modificación que se vaia realizar, así como o proxecto básico sobre a parte ou partes da instalación afectadas pola modificación que se vai levar a cabo.

4. Para a xustificación da modificación substancial terase en conta a maior incidencia da modificación proxectada sobre a seguranza, a saúde das persoas e o ambiente, nos seguintes aspectos:

- a) O tamaño e produción da instalación.
- b) Os recursos naturais utilizados por esta.
- c) O seu consumo de auga e enerxía.
- d) O volume, peso e tipoloxía dos residuos xerados.
- e) A calidade e capacidade rexenerativa dos recursos naturais das áreas xeográficas que se poidan ver afectadas.
- f) O grao de contaminación producido.
- g) O risco de accidente.
- h) A incorporación ou aumento no uso de substancias perigosas.

5. Calquera ampliación ou modificación das características ou do funcionamento dunha instalación se considerará substancial se a modificación ou a ampliación alcanza por si soa os limiares de capacidade establecidos, cando estes existan, no anexo 1, ou se debe ser sometida ao procedemento de avaliación de impacto ambiental de acordo coa normativa sobre esta materia.

6. Cando a modificación dunha instalación supoña unha diminución da súa capacidade de produción até quedar por debaixo dos limiares do anexo 1, deixará de ser exixible a autorización ambiental integrada, causando baixa no inventario de instalacións mencionado no artigo 8.2. Tales modificacións comunicaranse ao órgano competente para a súa comprobación e publicación no diario oficial.»

Nove. Modifícanse o número 2, o número 4, e engádese un novo número 5 ao artigo 11, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. O outorgamento da autorización ambiental integrada, así como a súa modificación e revisión precederá, se for o caso, aos demais medios de intervención administrativa na actividade dos cidadáns, entre outros:

a) Autorizacións substantivas ou outros medios de intervención administrativa das industrias sinaladas no número 2 do artigo 3.

b) Actuacións relativas aos medios de intervención administrativa na actividade dos cidadáns que establezan as administracións competentes para o control das actividades con repercusión na seguranza, na saúde das persoas ou no

ambiente, sen prexuízo dos mecanismos de coordinación establecidos na normativa correspondente.

4. As comunidades autónomas disporán o necesario para incluír as seguintes actuacións no procedemento de outorgamento e modificación da autorización ambiental integrada:

a) As actuacións en materia de avaliación de impacto ambiental, ou outras figuras de avaliación ambiental previstas na normativa autonómica, cando así sexa exixible e a competencia para isto sexa da comunidade autónoma.

b) Aqueloutras actuacións que estean previstas na súa normativa autonómica ambiental.

5. As comunidades autónomas disporán o necesario para posibilitar a inclusión no procedemento de outorgamento da autorización ambiental integrada das actuacións dos órganos que, se for o caso, deban intervir en virtude do establecido no Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, sobre medidas de control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas.»

Dez. Modifícase o número 1 do artigo 12, que queda redactado como segue:

«1. A solicitude da autorización ambiental integrada conterá, ao menos, a seguinte documentación, sen prexuízo do que para estes efectos determinen as comunidades autónomas:

a) Proxecto básico que inclúa, ao menos, os seguintes aspectos:

1.º Descrición detallada e alcance da actividade e das instalacións, dos procesos produtivos e do tipo de produto.

2.º Documentación que o interesado presenta ante a Administración pública competente para o control das actividades con repercusión na seguranza, na saúde das persoas ou no ambiente, de conformidade coa normativa que resulte de aplicación.

3.º Estado ambiental do lugar en que se localizará a instalación e os posibles impactos que se prevexan, incluídos aqueles que se poidan orixinar ao cesar a súa explotación.

4.º Recursos naturais, materias primas e auxiliares, substancias, auga e enerxía empregados ou xerados na instalación.

5.º Fontes xeradoras das emisións da instalación.

6.º Tipo e cantidade das emisións previsibles da instalación ao aire, ás augas e ao solo, así como a determinación dos seus efectos significativos sobre o ambiente e, se for o caso, tipo e cantidade dos residuos que se vaian xerar.

7.º Tecnoloxía prevista e outras técnicas utilizadas para previr e evitar as emisións procedentes da instalación ou, e se isto non for posible, para reducilas, indicando cales delas se consideran mellores técnicas dispoñibles de acordo coas conclusións relativas ás MTD.

8.º As medidas relativas á aplicación da orde de prioridade que dispón a xerarquía de residuos recollida no artigo 4.1.b) dos residuos xerados pola instalación.

9.º Medidas previstas para controlar as emisións ao ambiente.

10.º As demais medidas propostas para cumprir os principios a que se refire o artigo 4.

11.º Un breve resumo das principais alternativas á tecnoloxía, ás técnicas e ás medidas propostas, estudadas polo solicitante, se as houber.

12.º En caso de que a instalación teña implantado un sistema comunitario de xestión e auditoría ambientais, de acordo co Regulamento (CE) n.º 1221/2009 do

Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2009, relativo á participación voluntaria de organizacións nun sistema comunitario de xestión e auditoría ambientais (EMAS), e polo que se derrogan o Regulamento (CE) n.º 761/2001 e as decisións 2001/681/CE e 2006/193/CE da Comisión, achegárase a última declaración ambiental validada e as súas actualizacións.

b) Informe urbanístico do concello en cuxo territorio se sitúe a instalación, acreditativo da compatibilidade do proxecto co planeamento urbanístico, de acordo co establecido no artigo 15.

c) Se for o caso, a documentación exigida pola lexislación de augas para a autorización de verteduras ás augas continentais e pola lexislación de costas para a autorización de verteduras desde terra ao mar.

Cando se trate de verteduras ás augas continentais de bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado, esta documentación será inmediatamente remitida ao organismo de bacía polo órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, co fin de que manifieste se é preciso requirir o solicitante para que emende a falta ou complete a documentación achegada.

d) A determinación dos datos que, a xuízo do solicitante, gocen de confidencialidade de acordo coas disposicións vixentes.

e) Calquera outra información e documentación acreditativa do cumprimento de requisitos establecidos na lexislación aplicable incluída, se for o caso, a referida a fianzas ou seguros obrigatorios que sexan exigibles, entre outras, pola Lei 26/2007, do 23 de outubro.

f) Cando a actividade implique o uso, produción ou emisión de substancias perigosas relevantes, tendo en conta a posibilidade de contaminación do solo e a contaminación das augas subterráneas no lugar da instalación, requirirase un informe base antes de comezar a explotación da instalación ou antes da actualización da autorización.

Este informe conterá a información necesaria para determinar o estado do solo e as augas subterráneas, co fin de facer a comparación cuantitativa co estado tras o cesamento definitivo das actividades, previsto no artigo 22 bis, ademais do contido mínimo seguinte:

1.º Información sobre o uso actual e, se estiver dispoñible, sobre os usos anteriores do lugar.

2.º Se están dispoñibles, as análises de riscos e os informes existentes regulados na lexislación sobre solos contaminados en relación coas medidas realizadas no solo e nas augas subterráneas que reflectan o estado no momento da redacción do informe ou, como alternativa, novas medidas realizadas no solo e nas augas subterráneas que garden relación coa posibilidade dunha contaminación do solo e das augas subterráneas por aquelas substancias perigosas que vaian ser utilizadas, producidas ou emitidas pola instalación de que se trate.

Cando unha información elaborada conforme outra lexislación nacional, autonómica ou da Unión Europea cumpra os requisitos establecidos neste número, a dita información poderase incluír no informe base que se presentase, ou anexarse a el.»

Once. *O artigo 14 modifícase nos seguintes termos:*

«Artigo 14. *Tramitación.*

En todos aqueles aspectos non regulados nesta lei, o procedemento para outorgar a autorización ambiental integrada axustárase ao establecido na Lei 30/1992, do 26 de novembro.

As administracións públicas promoverán a participación real e efectiva das persoas interesadas nos procedementos de outorgamento, modificación substancial e revisión da autorización ambiental integrada dunha instalación.

As administracións públicas garantirán que a participación a que se refire o parágrafo anterior teña lugar desde as fases iniciais dos respectivos procedementos de conformidade co previsto no artigo 23. Para tal efecto, serán aplicables a tales procedementos as previsións en materia de participación establecidas no anexo 4.»

Doce. Modifícase o título do artigo 15, que pasa a denominarse:

«Artigo 15. *Informe urbanístico do concello.*»

Trece. Modifícase o artigo 19, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 19. *Informe do organismo de bacía.*

1. Nos supostos en que a actividade sometida a autorización ambiental integrada precise, de acordo coa lexislación de augas, autorización de vertedura ao dominio público hidráulico de bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado, o organismo de bacía competente deberá emitir un informe que determine as características da vertedura e as medidas correctoras que se deben adoptar a fin de preservar o bo estado ecolóxico das augas.

2. O informe regulado no número anterior terá carácter preceptivo e vinculante. Este informe deberase emitir no prazo máximo de seis meses desde a data de entrada no rexistro da correspondente confederación da documentación preceptiva sobre verteduras ou, se for o caso, desde a emenda que fose necesaria.

Este prazo non se verá afectado pola remisión da documentación que resulte do trámite de información pública.

3. Transcorrido o prazo previsto no número anterior sen que o organismo de bacía emitise o informe, poderase outorgar a autorización ambiental integrada, recollendo nela as características da vertedura e as medidas correctoras requiridas, que se establecerán de conformidade coa lexislación sectorial aplicable.

Non obstante, o informe recibido fóra do prazo sinalado e antes do outorgamento da autorización ambiental integrada, deberá ser tomado en consideración polo órgano competente da comunidade autónoma.

4. Se o informe vinculante regulado neste artigo considera que é inadmisíbel a vertedura e, consecuentemente, impide o outorgamento da autorización ambiental integrada, o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada ditará resolución motivada en que denegue a autorización.»

Catorce. Modifícase o número 1 do artigo 20, que pasa a ter a seguinte redacción:

«1. O órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, tras realizar unha avaliación ambiental do proxecto no seu conxunto, efectuará o trámite de audiencia ao solicitante da autorización.

Finalizado o trámite de audiencia, a autoridade competente redactará unha proposta de resolución axustada ao contido do artigo 22, que incorporará as condicións que resulten dos informes vinculantes emitidos e decidirá sobre o resto de informes e sobre as cuestións formuladas, se for o caso, polos solicitantes durante a instrución e o trámite de audiencia, así como as resultantes do período de información pública.»

Quince. Modifícase o artigo 21, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 21. *Resolución.*

1. O órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada ditará a resolución que poña fin ao procedemento no prazo máximo de nove meses.

2. Transcorrido o prazo máximo de nove meses sen terse notificado resolución expresa, poderase entender desestimada a solicitude presentada.»

Dezaseis. O artigo 22 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 22. *Contido da autorización ambiental integrada.*

1. A autorización ambiental integrada terá o contido mínimo seguinte:

a) Os valores límite de emisión para as substancias contaminantes enumeradas no anexo 2 e para outras substancias contaminantes, que poidan ser emitidas en cantidade significativa pola instalación de que se trate, tendo en conta a súa natureza e potencial de traslado de contaminación dun medio a outro e, se for o caso, os parámetros ou as medidas técnicas equivalentes que complementen ou substitúan estes valores límite. Así mesmo, deberanse especificar as mellores técnicas dispoñibles contidas nas conclusións relativas ás MTD que son utilizadas na instalación para alcanzar os valores límite de emisión mencionados no primeiro parágrafo.

b) As prescricións que garantan, se for o caso, a protección do solo e das augas subterráneas.

c) Os procedementos e métodos que se vaian empregar para a xestión dos residuos xerados pola instalación, tendo en conta a xerarquía de xestión mencionada no artigo 4.1.b).

d) As prescricións que garantan, se for o caso, a minimización da contaminación a longa distancia ou transfronteiriza, que se establecerán tendo en conta o resultado das consultas bilaterais previstas no artigo 26.3.

e) Os sistemas e procedementos para o tratamento e control de todo tipo de emisións e residuos, con especificación da metodoloxía de medición, a súa frecuencia e os procedementos para avaliar as medicións; en caso de instalacións ás cales lles sexa de aplicación o artigo 7.4.b), os resultados deberán estar dispoñibles nas mesmas condicións de referencia e durante os mesmos períodos de tempo que os relativos aos niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.

f) As medidas relativas ás condicións de explotación en situacións distintas ás normais que poidan afectar o ambiente, como os casos de posta en marcha e parada, fugas, fallos de funcionamento e paradas temporais.

g) Calquera medida ou condición establecida pola lexislación sectorial aplicable. En particular, as que se poidan establecer en aplicación do artigo 27 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, para as instalacións en que se realicen unha ou máis operacións de tratamento de residuos.

h) As condicións en que se debe levar a cabo o feche da instalación.

i) A obriga de comunicar ao órgano competente regularmente e ao menos unha vez ao ano:

1.º Información baseada nos resultados do control das emisións mencionado na letra e) e outros datos solicitados que permitan ao órgano competente verificar o cumprimento das condicións da autorización; e

2.º Cando se apliquen valores límite de emisión que superen os valores de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles, un resumo de resultados do control das emisións que permita comparalos cos niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles.

j) Os requisitos adecuados para o mantemento e a supervisión periódicos das medidas adoptadas para evitar as emisións ao solo e ás augas subterráneas conforme a letra b) e, se for o caso, os requisitos adecuados para o control periódico do solo e das augas subterráneas polo que respecta a substancias perigosas que previsiblemente se poidan localizar, tendo en conta a posibilidade de contaminación do solo e das augas subterráneas no lugar da instalación;

k) Condicións para avaliar o cumprimento dos valores límite de emisión;

l) En caso de que a autorización sexa válida para varias partes dunha instalación explotada por diferentes titulares, as responsabilidades de cada un deles.

2. No caso de instalacións suxeitas á Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, a autorización non incluírá valores límite para as emisións directas daqueles gases especificados no seu anexo I, a menos que sexa necesario para garantir que non se provoca ningunha contaminación local significativa. De ser necesario, os órganos competentes revisarán a autorización ambiental integrada segundo corresponda.

O previsto no parágrafo anterior non se aplicará ás instalacións excluídas temporalmente do réxime de comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, de conformidade co previsto na disposición transitoria cuarta da citada Lei 1/2005, do 9 de marzo.

3. Cando para o cumprimento dos requisitos de calidade ambiental, exixibles de acordo coa lexislación aplicable, sexa necesaria a aplicación de condicións máis rigorosas que as que se poidan alcanzar mediante o emprego das mellores técnicas dispoñibles, a autorización ambiental integrada exixirá a aplicación de condicións complementarias, sen prexuízo doutras medidas que se poidan adoptar para respectar as normas de calidade ambiental.

4. As conclusións relativas ás MTD, así como as súas correspondentes revisións e actualizacións, deben constituír a referencia para o establecemento das condicións da autorización.

5. Cando o órgano competente estableza unhas condicións de autorización que se baseen nunha mellor técnica dispoñible non descrita en ningunha das conclusións relativas ás MTD, asegurase de que:

- a) A dita técnica se determinase tomando especialmente en consideración os criterios que se enumeran no anexo 3;
- b) Se cumpren os requisitos do artigo 7.

Cando as conclusións relativas ás MTD mencionadas no parágrafo primeiro non conteñan niveis de emisións asociados ás mellores técnicas dispoñibles, o órgano competente asegurase de que a técnica a que se refire o parágrafo primeiro garanta un nivel de protección ambiental equivalente ás mellores técnicas dispoñibles descritas nas conclusións relativas ás MTD.

6. Cando unha actividade ou un tipo de proceso de produción levados a cabo nunha instalación non estean cubertos por ningunha das conclusións relativas ás MTD ou cando estas conclusións non traten todos os posibles efectos ambientais da actividade, o órgano competente, logo de consulta co titular, establecerá as condicións da autorización baseándose nas mellores técnicas dispoñibles que determinase para as actividades ou procesos de que se trate, tendo en especial consideración os criterios indicados no anexo 3.

7. Para as instalacións destinadas á cría intensiva de aves de curral ou de porcos incluídas na epígrafe 9.3 do anexo 1, aplicaranse os números anteriores, sen prexuízo da lexislación sobre benestar animal e demais lexislación aplicable e de desenvolvemento.

8. De acordo co previsto nos artigos 11.4 e 5, a autorización ambiental integrada conterá, ademais, cando así sexa exixible:

- a) A declaración de impacto ambiental ou outras figuras de avaliación ambiental establecidas na normativa que resulte de aplicación.
- b) As condicións preventivas e de control necesarias en materia de accidentes graves nos cales interveñan substancias perigosas, de acordo co Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, e demais normativa que resulte de aplicación.

c) Aqueloutras condicións derivadas das actuacións que estean previstas na normativa ambiental que sexa aplicable.»

Dezasete. Inclúese un novo artigo 22 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 22 bis. *Fecha da instalación.*

1. Sen prexuízo do Real decreto 280/1994, do 18 de febreiro, polo que se establecen os límites máximos de residuos de pesticidas e o seu control en determinados produtos de orixe vexetal, a Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, e o Real decreto 1514/2009, do 2 de outubro, polo que se regula a protección das augas subterráneas contra a contaminación e a deterioración, así como da lexislación pertinente en materia de protección do solo, o órgano competente establecerá as condicións da autorización ambiental integrada para, tras o cesamento definitivo das actividades, asegurar o cumprimento do disposto nos seguintes números.

2. Tras o cesamento definitivo das actividades, o titular avaliará o estado do solo e a contaminación das augas subterráneas polas substancias perigosas relevantes utilizadas, producidas ou emitidas pola instalación de que se trate, e comunicará ao órgano competente os resultados da dita avaliación. No caso de que a avaliación determine que a instalación causou unha contaminación significativa do solo ou das augas subterráneas con respecto ao estado establecido no informe base mencionado no artigo 12.1.f), o titular tomará as medidas adecuadas para facer fronte á contaminación con obxecto de restablecer o lugar da instalación a aquel estado, seguindo as normas do anexo II da Lei 26/2007, do 23 de outubro. Para isto, poderá ser tida en conta a viabilidade técnica de tales medidas.

Sen prexuízo do parágrafo primeiro, tras o cesamento definitivo das actividades e cando a contaminación do solo e das augas subterráneas do lugar cree un risco significativo para a saúde humana ou para o ambiente debido ás actividades levadas a cabo polo titular antes de que a autorización para a instalación se actualizase, e tendo en conta as condicións do lugar da instalación descritas na primeira solicitude da autorización ambiental integrada, o titular adoptará as medidas necesarias destinadas a retirar, controlar, conter ou reducir as substancias perigosas relevantes para que, tendo en conta o seu uso actual ou futuro aprobado, o lugar xa non cree o dito risco.

3. Cando non se exixa ao titular que elabore o informe base, unha vez producido o cesamento definitivo de actividades, adoptará estas medidas necesarias destinadas a retirar, controlar, conter ou reducir as substancias perigosas relevantes para que, tendo en conta o seu uso actual ou futuro aprobado, o lugar xa non cree un risco significativo para a saúde humana nin para o ambiente debido á contaminación do solo e das augas subterráneas a causa das actividades que se permitisen, tendo en conta as condicións do lugar das instalacións descritas na primeira solicitude da autorización ambiental integrada.»

Dezaioito. Modifícase o artigo 23, que queda coa seguinte redacción:

«Artigo 23. *Notificación e publicidade.*

1. O órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada notificará a resolución de outorgamento, modificación e revisión aos interesados, ao concello onde se sitúa a instalación, aos distintos órganos que emitisen un informe vinculante e, se for o caso, ao órgano estatal competente para outorgar as autorizacións substantivas sinaladas no artigo 11.2.a) desta lei.

2. O público ten dereito a acceder ás resolucións das autorizacións ambientais integradas, así como ás súas posteriores modificacións e revisións, de conformidade coa Lei 27/2006, do 18 de xullo.

3. As comunidades autónomas darán publicidade nos seus respectivos boletíns oficiais ás resolucións administrativas mediante as cales se outorgasen, modificasen ou revisasen as autorizacións ambientais integradas.

4. As comunidades autónomas farán públicas as resolucións administrativas mediante as cales se outorgasen, modificasen substancialmente ou revisasen as autorizacións ambientais integradas, identificando a instalación afectada no anuncio polo que se fai pública a resolución. Ademais, porán á disposición do público, entre outros por medios electrónicos, ao menos a información a que se refiren as letras a), b), e) e f):

a) O contido da resolución, incluída unha copia da autorización ambiental integrada, incluíndo os seus anexos, e de calquera condición e adaptación posterior.

b) Unha memoria en que se recollan os motivos nos cales se basea a resolución administrativa, incluíndo os resultados das consultas realizadas durante o proceso de participación pública e unha explicación de como se tiveron en conta.

c) O título dos documentos de referencia MTD aplicables á instalación ou actividade.

d) O método utilizado para determinar as condicións da autorización recollidas no artigo 22, incluídos os valores límite de emisión en relación coas mellores técnicas dispoñibles e os niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles.

e) Cando se conceda unha exención en virtude do artigo 7, número 5, os motivos concretos de tal exención baseados nos criterios establecidos no citado número e as condicións impostas.

f) Información sobre as medidas adoptadas polo titular tras o cesamento definitivo das actividades, conforme o artigo 22 bis.

g) Os informes de inspección ambiental nun prazo de catro meses a partir da finalización da visita *in situ*.

h) Os resultados da medición das emisións exixidos conforme as condicións establecidas na autorización ambiental integrada, e que figuren en poder do órgano competente.»

Dezanove. Elimínase o artigo 25, dedicado á renovación da autorización ambiental integrada.

Vinte. Modifícase o artigo 26, que pasa a ser o artigo 25, que queda co seguinte teor literal:

«Artigo 25. *Revisión da autorización ambiental integrada.*

1. Por instancia do órgano competente, o titular presentará toda a información referida no artigo 12 que sexa necesaria para a revisión das condicións da autorización. Se for o caso, incluíranse os resultados do control das emisións e outros datos que permitan unha comparación do funcionamento da instalación coas mellores técnicas dispoñibles descritas nas conclusións relativas ás MTD aplicables e cos niveis de emisión asociados a elas.

Ao revisar as condicións da autorización, o órgano competente utilizará calquera información obtida a partir dos controis ou inspeccións.

2. Nun prazo de catro anos a partir da publicación das conclusións relativas ás MTD en canto á principal actividade dunha instalación, o órgano competente garantirá:

a) Que se revisasen e, se for necesario, adaptasen todas as condicións da autorización da instalación de que se trate, para garantir o cumprimento da presente lei, en particular, do artigo 7; e

b) Que a instalación cumpre as condicións da autorización.

A revisión terá en conta todas as conclusións relativas aos documentos de referencia MTD aplicables á instalación, desde que a autorización fose concedida, actualizada ou revisada.

3. Cando unha instalación non estea cuberta por ningunha das conclusións relativas ás MTD, as condicións da autorización revisaranse e, se for o caso, adaptaranse cando os avances nas mellores técnicas dispoñibles permitan unha redución significativa das emisións.

4. En calquera caso, a autorización ambiental integrada será revisada de oficio cando:

a) A contaminación producida pola instalación faga conveniente a revisión dos valores límite de emisión impostos ou a adopción doutros novos.

b) Resulte posible reducir significativamente as emisións sen impor custos excesivos a consecuencia de importantes cambios nas mellores técnicas dispoñibles.

c) A seguranza de funcionamento do proceso ou actividade faga necesario empregar outras técnicas.

d) O organismo de bacía, conforme o establecido na lexislación de augas, considere que existen circunstancias que xustifiquen a revisión da autorización ambiental integrada no relativo a verteduras ao dominio público hidráulico de bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado. Neste suposto, o organismo de bacía requirirá, mediante informe vinculante, o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, a fin de que inicie o procedemento de revisión nun prazo máximo de vinte días.

e) Así o exixa a lexislación sectorial que resulte de aplicación á instalación ou sexa necesario cumprir normas novas ou revisadas de calidade ambiental en virtude do artigo 22.3.

5. A revisión da autorización ambiental integrada non dará dereito a indemnización e tramitarase polo procedemento simplificado que se establecerá regulamentariamente.

O procedemento de revisión terá en conta o previsto no artigo 26 cando se refira a instalacións cuxa actividade poida causar efectos negativos significativos intercomunitarios ou transfronteirizos.»

Vinte e un. Dáse unha nova redacción ao artigo 27, que pasa a ser o artigo 26 e que queda nos seguintes termos:

«Artigo 26. *Actividades con efectos negativos intercomunitarios ou transfronteirizos.*

1. No suposto de que o órgano competente da comunidade autónoma considere que o funcionamento da instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada puidese ter efectos ambientais negativos e significativos noutra comunidade autónoma, ou cando así o solicite outra comunidade autónoma, remitirase unha copia da solicitude á dita comunidade autónoma para que se poidan formular as alegacións que se consideren oportunas antes de que recaia resolución definitiva. Igualmente, remitirase á comunidade autónoma afectada a resolución que finalmente se adopte en relación coa solicitude de autorización ambiental integrada.

2. No suposto de que unha instalación se sitúe sobre territorio de dúas comunidades autónomas estremeiras, o órgano competente para emitir a autorización ambiental integrada será o da comunidade autónoma sobre cuxo territorio se desenvolvan os procesos produtivos máis contaminantes; esta cuestión concretarase mediante o mecanismo de coordinación establecido na normativa aplicable.

3. Sen prexuízo do establecido na avaliación de impacto ambiental transfronteiriza, cando se considere que o funcionamento da instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada pode ter efectos negativos sobre o ambiente doutro Estado membro da Unión Europea, ou cando un Estado membro que se poida ver significativamente afectado o solicite, o órgano competente da comunidade autónoma, a través do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, comunicará ao dito Estado, a ser posible simultaneamente ao período de información pública previsto no artigo 16 e sempre con anterioridade á resolución da autorización, os seguintes aspectos:

a) A posibilidade de abrir un período de consultas bilaterais para estudar tales efectos, así como as medidas que, se for o caso, se poidan acordar para suprimilos ou reducilos;

b) Unha copia da solicitude e canta información resulte relevante conforme o establecido no anexo 4.

4. O calendario de consultas bilaterais será negociado polo Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, logo de consulta ao órgano competente da comunidade autónoma, coas autoridades competentes do dito Estado. O dito calendario fixará as reunións e trámites a que se deberán axustar as consultas e as medidas que deban ser adoptadas para garantir que as autoridades ambientais e as persoas interesadas do dito Estado, na medida en que poida resultar significativamente afectado, teñan ocasión de manifestar a súa opinión sobre a instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada.

A delegación do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación responsable da negociación incluírá, ao menos, un representante da comunidade autónoma competente para resolver a solicitude de autorización.

5. Cando o procedemento de consulta transfronteiriza fose iniciado mediante comunicación do órgano competente da comunidade autónoma dirixida ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, xuntarase a documentación a que se refire o número 3. Igualmente, xuntarase unha memoria sucinta en que se exporán de maneira motivada os fundamentos de feito e de dereito que xustifican a necesidade de pór en coñecemento doutro Estado membro a solicitude de autorización ambiental de que se trate e en que se identifiquen os representantes da comunidade autónoma competente que, se for o caso, se deben integrar na delegación do citado ministerio.

6. Se a apertura do período de consultas transfronteirizas fose promovida pola autoridade do Estado membro susceptible de ser afectado polo funcionamento da instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación porao en coñecemento do órgano competente da comunidade autónoma e solicitaralle a remisión da documentación a que se refire o número anterior, a fin de iniciar o procedemento de consulta transfronteiriza.

7. Os prazos previstos na normativa reguladora do procedemento de concesión da autorización ambiental integrada quedarán suspendidos até que conclúa o procedemento de consultas transfronteirizas. Os resultados das consultas deberán ser tidos debidamente en conta polo órgano competente da comunidade autónoma á hora de resolver a solicitude de autorización ambiental integrada, a cal será formalmente comunicada polo Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación ás autoridades do Estado membro que participasen nas consultas transfronteirizas, xunto coa información mencionada no artigo 23.4.

8. Cando un Estado membro da Unión Europea comunique que no seu territorio se solicitou unha autorización ambiental integrada para unha instalación cuxo funcionamento pode ter efectos negativos significativos sobre o ambiente en España, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación porao en coñecemento do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, o cal,

coa participación dos órganos competentes das comunidades autónomas afectadas, actuará como órgano ambiental nas consultas bilaterais que se fagan para estudar tales efectos, así como as medidas que, se for o caso, se poidan acordar para suprimilos ou reducilos. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente garantizará que as administracións públicas afectadas e as persoas interesadas sexan consultadas de acordo co establecido no artigo 14 e no anexo 4.

Para estes efectos, definirá os termos en que se levará a cabo o trámite de consultas en colaboración cos órganos competentes das comunidades autónomas afectadas pola instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada noutro Estado membro da Unión Europea.»

Vinte e dous. Dáse unha nova redacción ao primeiro parágrafo do artigo 28, que pasa a ser o artigo 27 e que queda nos seguintes termos:

«Cando corresponda ao órgano ambiental da Administración xeral do Estado a formulación da declaración de impacto ambiental, de acordo co establecido no Real decreto lexislativo 1/2008, do 11 de xaneiro, polo que se aproba o texto refundido da Lei de avaliación de impacto ambiental de proxectos, e a súa normativa de desenvolvemento, non se poderá outorgar a autorización ambiental integrada nin, se for o caso, as autorizacións substantivas das industrias sinaladas no artigo 3.2, sen que previamente se ditase a dita declaración.»

Vinte e tres. O artigo 29 pasa a ser o artigo 28.

Vinte e catro. O artigo 30, que pasa a ser o artigo 29, queda redactado como segue:

«Artigo 29. *Control, inspección e sanción.*

1. As comunidades autónomas serán as competentes para adoptar as medidas cautelares e as de control e inspección, así como para exercer a potestade sancionadora e para garantir o cumprimento dos obxectivos desta lei e o seu desenvolvemento regulamentario, sen prexuízo da competencia estatal nesta materia respecto das verteduras a bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado.

Os órganos competentes en materia de inspección poderán designar entidades que demostren a capacidade técnica adecuada para a realización, no seu nome, de actuacións materiais de inspección que non estean reservadas a funcionarios públicos; en ningún caso estas actuacións poderán versar sobre o deseño de sistemas, plans ou programas de inspección. Na designación destas entidades deberase seguir un procedemento de selección en que se respecten os principios de publicidade, transparencia, liberdade de acceso, non discriminación e igualdade de trato, de conformidade coa lexislación de contratos do sector público.

2. Os órganos competentes establecerán un sistema de inspección ambiental das instalacións que incluíra a análise de toda a gama de efectos ambientais relevantes da instalación de que se trate.

3. Os resultados destas actuacións deberanse pór á disposición do público, de conformidade coa Lei 27/2006, do 18 de xullo.»

Vinte e cinco. Modifícanse as letras b), c) e f), introdúcese unha nova letra i) no número 3 e modifícase o número 4 do artigo 31, que pasa a ser o artigo 30.

«b) Incumprir as condicións establecidas na autorización ambiental integrada, sen que se producise un dano ou deterioración grave para o ambiente, ou sen que se puxese en perigo grave a seguranza ou saúde das persoas, así como non tomar as medidas necesarias para volver asegurar o cumprimento no prazo máis breve posible e así evitar outros posibles accidentes ou incidentes.

c) Incumprir as obrigas derivadas das medidas provisionais previstas no artigo 34 desta lei.

f) Non informar inmediatamente o órgano competente da comunidade autónoma de calquera incumprimento das condicións da autorización ambiental integrada, así como dos incidentes ou accidentes que afecten de forma significativa o ambiente.

i) Proceder ao feche definitivo dunha instalación incumprindo as condicións establecidas na autorización ambiental integrada relativas á contaminación do solo e das augas subterráneas.

4. Son infraccións leves:

O incumprimento das prescricións establecidas nesta lei ou nas normas aprobadas conforme ela, cando non estea tipificado como infracción moi grave ou grave.»

Vinte e seis. Introdúcese un novo parágrafo final na letra b) do número 1 do artigo 32, que pasa a ser o artigo 31, coa seguinte redacción:

«b) No caso de infracción grave:

Multa desde 20.001 até 200.000 euros.

Clausura temporal, total ou parcial, das instalacións por un período máximo de dous anos.

Inhabilitación para o exercicio da actividade por un período máximo dun ano.

Revogación da autorización ou suspensión dela por un período máximo dun ano.

Imposición ao titular da obriga de adoptar as medidas complementarias que o órgano competente considere necesarias para volver asegurar o cumprimento das condicións da autorización ambiental integrada e para evitar outros posibles incidentes ou accidentes.»

Vinte e sete. Os artigos 33, 34, 35 e 36 pasan a ser, respectivamente, os artigos 32, 33, 34 e 35.

Vinte e oito. Derróganse as disposicións adicionais primeira e segunda.

Vinte e nove. Suprímense as disposicións transitorias primeira e segunda.

Trinta. Engádense tres disposicións transitorias coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria primeira. *Actualización das autorizacións ambientais integradas.*

1. O órgano competente para o outorgamento das autorizacións ambientais integradas levará a cabo as actuacións necesarias para a actualización das autorizacións para a súa adecuación á Directiva 2010/75/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais, con anterioridade ao 7 de xaneiro de 2014.

Con posterioridade, as revisións realizaranse de acordo co establecido no artigo 25.2 e 3 desta lei e para aquelas instalacións de combustión acollidas aos mencionados mecanismos de flexibilidade, incorporando as prescricións que nestes mecanismos se estipulen.

2. De acordo co establecido no punto primeiro, consideraranse actualizadas as autorizacións actualmente en vigor que conteñan prescricións explícitas relativas a:

a) Incidentes e accidentes, en concreto respecto ás obrigas dos titulares relativas á comunicación ao órgano competente e a aplicación de medidas, mesmo complementarias, para limitar as consecuencias ambientais e evitar outros posibles accidentes e incidentes;

b) O incumprimento das condicións das autorizacións ambientais integradas;

- c) En caso de xeración de residuos, a aplicación da xerarquía de residuos establecida no artigo 4.1.b);
- d) Se é o caso, o informe mencionado no artigo 12.1.f) desta lei, que deberá ser tido en conta para o feche da instalación;
- e) As medidas que se deben tomar en condicións de funcionamento diferentes ás normais;
- f) Se é o caso, os requisitos de control sobre solo e augas subterráneas;
- g) Cando se trate dunha instalación de incineración ou co-incineración:
  - Os residuos que trate a instalación relacionados segundo a Lista Europea de Residuos; e
  - Os valores límite de emisión que regulamentariamente se determinen para este tipo de instalacións.

Estas autorizacións serán publicadas no boletín oficial da correspondente comunidade autónoma, deixando constancia da súa adaptación á Directiva 2010/75/UE, do 24 de novembro.

O público ten dereito a acceder á actualización das autorizacións ambientais integradas, de conformidade coa Lei 27/2006, do 18 de xullo.

3. As autorizacións que no momento da entrada en vigor desta norma non inclúan as prescricións mencionadas no número anterior deberán ser actualizadas antes do 7 de xaneiro de 2014. O órgano competente exixirá ao titular da instalación a acreditación do cumprimento das mencionadas prescricións, necesarias para actualizar a súa autorización. Tras este procedemento, publicarase a autorización ambiental integrada actualizada no boletín oficial da comunidade autónoma.

4. Todas as instalacións cuxas autorizacións fosen actualizadas de acordo cos anteriores números deberán estar cubertas por un plan de inspección nos termos que regulamentariamente se establezan.

Disposición transitoria segunda. *Aplicación transitoria.*

1. En relación coas instalacións que leven a cabo as actividades a que se refire o anexo 1, no punto 1.1 para as actividades cunha potencia térmica nominal superior a 50 MW, os puntos 1.2 e 1.3, o punto 1.4.a), os puntos 2.1 a 2.6, o punto 3.1.a) e b), os puntos 3.3 a 3.5, os puntos 4.1 a 4.6 para as actividades relativas a produción por procesos químicos, os puntos 5.1 e 5.2 para as actividades cubertas pola Directiva 2008/1/CE do Parlamento e do Consello, do 15 de xaneiro de 2008, relativa á prevención e control integrados da contaminación, o punto 5.3.a) e b), os puntos 5.5, 6.1, 6.2, os puntos 7.1, 8.1, 9.1.a), 9.1.b) para as actividades cubertas pola Directiva 2008/1/CE, o punto 9.1.c) e os puntos 9.2, 9.3, 10.1, 11.1 e 14.1, que están en explotación e posúen unha autorización de antes do 7 de xaneiro de 2013 ou para as cales o titular presentase unha solicitude completa de autorización antes da dita data, sempre que estas instalacións entren en funcionamento como máis tarde o 7 de xaneiro de 2014, os órganos competentes aplicarán as disposicións legais, regulamentarias e administrativas adoptadas de conformidade con esta lei, a partir do 7 de xaneiro de 2014.

2. En relación coas instalacións que leven a cabo as actividades a que se refire o anexo 1, no punto 1.1 para as actividades cunha potencia térmica nominal igual a 50 MW, o punto 1.4.b), o punto 3.1.c), os puntos 4.1 a 4.6 para as actividades relativas a produción por procesos biolóxicos, os puntos 5.1 e 5.2 para as actividades non cubertas pola Directiva 2008/1/CE, o punto 5.3.c), d) e e), o punto 5.4, os puntos 5.6 e 5.7, o punto 6.3, o punto 9.1.b) para as actividades non cubertas pola Directiva 2008/1/CE, e os puntos 12.1 e 13.1 que estean en explotación antes do 7 de xaneiro de 2013, os órganos competentes aplicarán as disposicións legais, regulamentarias e administrativas adoptadas de conformidade con esta lei, a partir do 7 de xullo de 2015.

Disposición transitoria terceira. *Vixencia dos documentos de referencia MTD.*

Até que se adopten as decisións europeas que conteñan as primeiras conclusións relativas ás MTD correspondentes a cada un dos sectores industriais, aplicaranse como tales os documentos de referencia MTD adoptados pola Comisión Europea con anterioridade, excepto para a fixación de valores límite de emisión.»

Trinta e un. Modifícase o número 1 da disposición derradeira primeira, que queda cos seguintes termos:

«1. O procedemento previsto na presente lei para a autorización das verteduras realizadas polas actividades recollidas no anexo 1 ao dominio público hidráulico das bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado non modifica o réxime económico-financeiro previsto pola lexislación de augas nin o resto de competencias que corresponden á Administración xeral do Estado en materia de protección do dominio público hidráulico. En particular, non se alteran as competencias relativas a vixilancia e inspección nin a potestade sancionadora.»

Trinta e dous. Quedan derogadas as disposicións derradeiras terceira, cuarta e quinta e, en consecuencia, as disposicións derradeiras sexta e sétima pasan a renumerarse como disposición derradeira terceira e disposición derradeira cuarta, quinta e respectivamente.

Trinta e tres. A nova disposición derradeira cuarta queda redactada da seguinte maneira:

«Disposición derradeira cuarta. *Desenvolvemento regulamentario.*

Facúltase o Goberno para o desenvolvemento regulamentario desta lei dentro do ámbito das súas competencias e, en particular, para modificar os seus anexos coa finalidade de adaptalos ás modificacións que, se for o caso, sexan introducidas pola normativa comunitaria.

O desenvolvemento regulamentario poderá incluír prescricións técnicas adicionais relativas ás instalacións de combustión, ás instalacións de incineración e co-incineración de residuos, ás instalacións que utilicen compostos orgánicos volátiles e ás instalacións que produzan dióxidos de titanio, de acordo cos termos previstos na Directiva 2010/75/UE, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais.»

Trinta e catro. A disposición derradeira oitava pasa a ser a disposición derradeira quinta.

Trinta e cinco. Modifícase o anexo 1, que queda redactado da seguinte forma:

«ANEXO 1

Categorías de actividades e instalacións recollidas no artigo 2

Nota: os valores limiar mencionados en cada unha das actividades relacionadas na seguinte táboa refírense, con carácter xeral, a capacidades de produción ou a produtos. Se un mesmo titular realiza varias actividades da mesma categoría na mesma instalación, sumaranse as capacidades das ditas actividades. Para as actividades de xestión de residuos este cálculo aplicarase ás instalacións incluídas nos números 5.1, 5.3 e 5.4.

1. Instalacións de combustión.

1.1 Instalacións de combustión cunha potencia térmica nominal total igual ou superior a 50 MW:

a) Instalacións de produción de enerxía eléctrica en réxime ordinario ou en réxime especial, nas cales se produza a combustión de combustibles fósiles, residuos ou biomasa.

b) Instalacións de coxeración, caldeiras, xeradores de vapor ou calquera outro equipamento ou instalación de combustión existente nunha industria, sexa esta ou non a súa actividade principal.

1.2 Refinarías de petróleo e gas:

a) Instalacións para o refino de petróleo ou de cru de petróleo.

b) Instalacións para a produción de gas combustible distinto do gas natural e gases licuados do petróleo.

1.3 Coquerías.

1.4 Instalacións de gasificación e licuefacción de:

a) carbón;

b) outros combustibles, cando a instalación teña cunha potencia térmica nominal igual ou superior a 20 MW.

2. Producción e transformación de metais.

2.1 Instalacións de calcinación ou sinterización de minerais metálicos incluído o mineral sulfurado.

2.2 Instalacións para a produción de fundición ou de aceiros brutos (fusión primaria ou secundaria), incluídas as correspondentes instalacións de fundición continua dunha capacidade de máis de 2,5 toneladas por hora.

2.3 Instalacións para a transformación de metais ferrosos:

a) Laminado en quente cunha capacidade superior a 20 toneladas de aceiro bruto por hora.

b) Forxado con martelos cuxa enerxía de impacto sexa superior a 50 quilojoules por martelo e cando a potencia térmica utilizada sexa superior a 20 MW.

c) Aplicación de capas de protección de metal fundido cunha capacidade de tratamento de máis de 2 toneladas de aceiro bruto por hora.

2.4 Fundicións de metais ferrosos cunha capacidade de produción de máis de 20 toneladas por día.

2.5 Instalacións:

a) Para a produción de metais en bruto non ferrosos a partir de minerais, de concentrados ou de materias primas secundarias mediante procedementos metalúrxicos, químicos ou electrolíticos.

b) Para a fusión de metais non ferrosos, inclusive a aliaxe, así como os produtos de recuperación e outros procesos cunha capacidade de fusión de máis de 4 toneladas para o chumbo e o cadmio ou 20 toneladas para todos os demais metais, por día.

2.6 Instalacións para o tratamento de superficie de metais e materiais plásticos por procedemento electrolítico ou químico, cando o volume das cubetas ou das liñas completas destinadas ao tratamento empregadas sexa superior a 30 m³.

3. Industrias minerais.

3.1 Producción de cemento, cal e óxido de magnesio:

a) i) fabricación de cemento por moenda cunha capacidade de produción superior a 500 toneladas diarias;

ii) fabricación de clínker en fornos rotatorios cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas diarias, ou en fornos doutro tipo cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas por día;

b) produción de cal en fornos cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas diarias;

c) produción de óxido de magnesio en fornos cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas diarias.

3.2 Sen contido.

3.3 Instalacións para a fabricación de vidro incluída a fibra de vidro, cunha capacidade de fusión superior a 20 toneladas por día.

3.4 Instalacións para a fundición de materiais minerais, incluída a fabricación de fibras minerais cunha capacidade de fundición superior a 20 toneladas por día.

3.5 Instalacións para a fabricación de produtos cerámicos mediante enfornado, en particular tellas, ladrillos, refractarios, azulexos, gres cerámico ou produtos cerámicos ornamentais ou de uso doméstico, cunha capacidade de produción superior a 75 toneladas por día, ou unha capacidade de enfornado de máis de 4 m³ e de máis de 300 kg/m³ de densidade de carga por forno.

4. Industrias químicas.

Para efectos da presente sección e da descrición das categorías de actividades incluídas nela, fabricación significa a fabricación a escala industrial, mediante transformación química ou biolóxica dos produtos ou grupos de produtos mencionados nos puntos 4.1 a 4.6.

4.1 Instalacións químicas para a fabricación de produtos químicos orgánicos, en particular:

a) Hidrocarburos simples (lineais ou cíclicos, saturados ou insaturados, alifáticos ou aromáticos).

b) Hidrocarburos oxixenados, tales como alcohois, aldehidos, cetonas, ácidos orgánicos, ésteres e mesturas de ésteres acetatos, éteres, peróxidos, resinas epoxi.

c) Hidrocarburos sulfurados.

d) Hidrocarburos nitroxenados, en particular, aminas, amidas, compostos nitrosos, nítricos ou nitratos, nitrilos, cianatos e isocianatos.

e) Hidrocarburos fosforados.

f) Hidrocarburos haloxenados.

g) Compostos orgánicos metálicos.

h) Materias plásticas (polímeros, fibras sintéticas, fibras a base de celulosa).

i) Cauchos sintéticos.

j) Corantes e pigmentos.

k) Tensioactivos e axentes de superficie.

4.2 Instalacións químicas para a fabricación de produtos químicos inorgánicos como:

a) Gases e, en particular, o amoníaco, o cloro ou o cloruro de hidróxeno, o flúor ou fluoruro de hidróxeno, os óxidos de carbono, os compostos de xofre, os óxidos do nitróxeno, o hidróxeno, o dióxido de xofre, o dicloruro de carbonilo.

b) Ácidos e, en particular, o ácido crómico, o ácido fluorhídrico, o ácido fosfórico, o ácido nítrico, o ácido clorhídrico, o ácido sulfúrico, o ácido sulfúrico fumante, os ácidos sulfurados.

c) Bases e, en particular, o hidróxido de amonio, o hidróxido potásico, o hidróxido sódico.

d) Sales como o cloruro de amonio, o clorato potásico, o carbonato potásico (potasa), o carbonato sódico (sosa), os perboratos, o nitrato arxéntico.

e) Non metais, óxidos metálicos ou outros compostos inorgánicos como o carburo de calcio, o silicio, o carburo de silicio.

4.3 Instalacións químicas para a fabricación de fertilizantes a base de fósforo, de nitróxeno ou de potasio (fertilizantes simples ou compostos).

4.4 Instalacións químicas para a fabricación de produtos fitosanitarios ou de biocidas.

4.5 Instalacións químicas que utilicen un procedemento químico ou biolóxico para a fabricación de medicamentos, incluídos os produtos intermedios.

4.6 Instalacións químicas para a fabricación de explosivos.

5. Xestión de residuos.

5.1 Instalacións para a valorización ou eliminación de residuos perigosos, cunha capacidade de máis de 10 toneladas por día que realicen unha ou máis das seguintes actividades:

a) tratamento biolóxico;

b) tratamento fisicoquímico;

c) combinación ou mestura previas ás operacións mencionadas nos números 5.1 e 5.2;

d) reenvasado previo a calquera das operacións mencionadas nos números 5.1 e 5.2;

e) recuperación ou rexeneración de disolventes;

f) reciclaxe ou recuperación de materias inorgánicas que non sexan metais ou compostos metálicos;

g) rexeneración de ácidos ou de bases;

h) valorización de compoñentes utilizados para reducir a contaminación;

i) valorización de compoñentes procedentes de catalizadores;

j) rexeneración ou reutilización de aceites;

k) embalse superficial (por exemplo, vertedura de residuos líquidos ou lodos en pozos, estanques ou lagoas, etc.).

5.2 Instalacións para a valorización ou eliminación de residuos en plantas de incineración ou co-incineración de residuos:

a) para os residuos non perigosos cunha capacidade superior a tres toneladas por hora;

b) para residuos perigosos cunha capacidade superior a 10 toneladas por día.

5.3 Instalacións para a eliminación dos residuos non perigosos cunha capacidade de máis de 50 toneladas por día, que inclúan unha ou máis das seguintes actividades, excluindo as incluídas no Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, polo que se establecen as normas aplicables ao tratamento das augas residuais urbanas:

a) tratamento biolóxico;

b) tratamento fisicoquímico;

c) tratamento previo á incineración ou co-incineración;

d) tratamento de escouras e cinzas;

e) tratamento en trituradoras de residuos metálicos, incluíndo residuos eléctricos e electrónicos, e vehículos ao final da súa vida útil e os seus compoñentes.

5.4 Valorización, ou unha mestura de valorización e eliminación, de residuos non perigosos cunha capacidade superior a 75 toneladas por día que inclúan unha ou máis das seguintes actividades, excluindo as incluídas no Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, polo que se establecen as normas aplicables ao tratamento das augas residuais urbanas:

- a) tratamento biolóxico;
- b) tratamento previo á incineración ou co-incineración;
- c) tratamento de escouras e cinzas;
- d) tratamento en trituradoras de residuos metálicos, incluíndo residuos eléctricos e electrónicos, e vehículos ao final da súa vida útil e os seus compoñentes.

Cando a única actividade de tratamento de residuos que se leve a cabo na instalación sexa a dixestión anaerobia, os limiares de capacidade para esta actividade serán de 100 toneladas ao día.

5.5 Vertedoiros de todo tipo de residuos que reciban máis de 10 toneladas por día ou que teñan unha capacidade total de máis de 25.000 toneladas con exclusión dos vertedoiros de residuos inertes.

5.6 Almacenamento temporal dos residuos perigosos non incluídos no número 5.5 en espera da aplicación dalgún dos tratamentos mencionados nos números 5.1, 5.2, 5.5 e 5.7, cunha capacidade total superior a 50 toneladas, excluindo o almacenamento temporal, pendente de recolla, no sitio onde o residuo é xerado.

5.7 Almacenamento subterráneo de residuos perigosos cunha capacidade total superior a 50 toneladas.

6. Industria derivada da madeira.

6.1 Instalacións industriais destinadas á fabricación de:

- a) Pasta de papel a partir de madeira ou doutras materias fibrosas;
- b) Papel ou cartón cunha capacidade de produción de máis de 20 toneladas diarias.

6.2 Instalacións de produción de celulosa cunha capacidade de produción superior a 20 toneladas diarias.

6.3 Instalacións industriais destinadas á fabricación dun ou máis dos seguintes taboleiros derivados da madeira: taboleiros de labras de madeira orientadas, taboleiros aglomerados ou taboleiros de cartón comprimido, cunha capacidade de produción superior a 600 m³ diarios.

7. Industria téxtil.

7.1 Instalacións para o tratamento previo (operacións de lavado, branqueo, mercerización) ou para a tinguidura de fibras ou produtos téxtiles cando a capacidade de tratamento supere as 10 toneladas diarias.

8. Industria do coiro.

8.1 Instalacións para o curtido de coiros cando a capacidade de tratamento supere as 12 toneladas de produtos acabados por día.

9. Industria agroalimentarias e explotacións gandeiras.

9.1 Instalacións para:

- a) Matadoiros cunha capacidade de produción de canais superior a 50 toneladas/día.

b) Tratamento e transformación, diferente do mero envasado, das seguintes materias primas, tratadas ou non previamente, destinadas á fabricación de produtos alimenticios ou pensos a partir de:

i) Materia prima animal (que non sexa exclusivamente o leite) dunha capacidade de produción de produtos acabados superior a 75 toneladas/día;

ii) Materia prima vexetal dunha capacidade de produción de produtos acabados superior a 300 toneladas por día ou 600 toneladas por día en caso de que a instalación funcione durante un período non superior a 90 días consecutivos nun ano calquera;

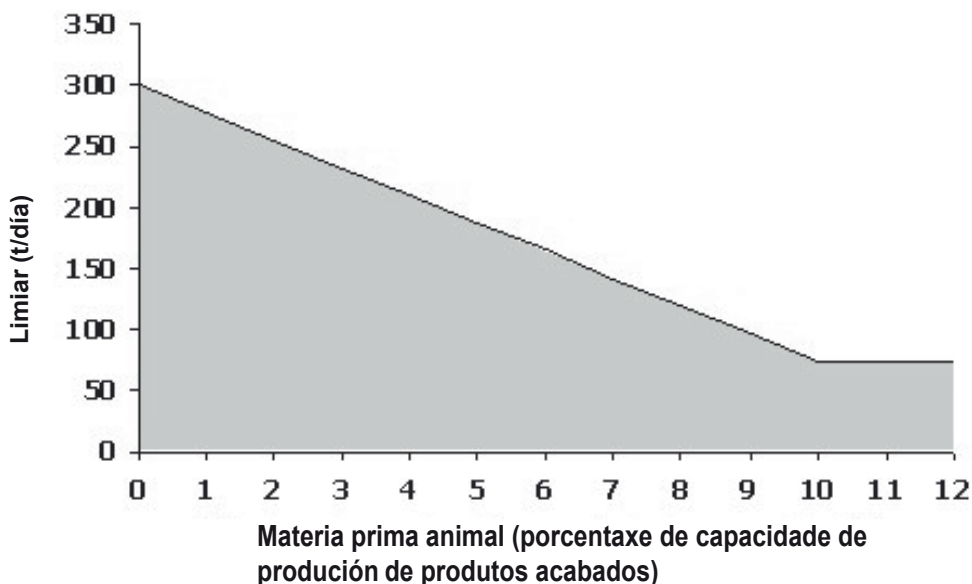
iii) Só materias primas animais e vexetais, tanto en produtos combinados como por separado, cunha capacidade de produción de produtos acabados en toneladas por día superior a:

- 75 se A é igual ou superior a 10, ou
- $[300 - (22,5 \times A)]$ en calquera outro caso,

onde «A» é a porción de materia animal (en porcentaxe do peso) da capacidade de produción de produtos acabados.

O envase non se incluíra no peso final do produto.

A presente subsección non será de aplicación cando a materia prima sexa só leite.

c) Tratamento e transformación soamente do leite, cunha cantidade de leite recibida superior a 200 toneladas por día (valor medio anual).

9.2 Instalacións para a eliminación ou o aproveitamento de carcasas ou refugallos de animais cunha capacidade de tratamento superior a 10 toneladas/día.

9.3 Instalacións destinadas á cría intensiva de aves de curral ou de porcos que dispoñan de máis de:

- a) 40.000 prazas se se trata de galiñas poñedoras ou do número equivalente en excreta de nitróxeno para outras orientacións produtivas de aves de curral.
- b) 2.000 prazas para porcos de ceba de máis de 30 kg.
- c) 750 prazas para porcas reprodutoras.

10. Consumo de disolventes orgánicos.

10.1 Instalacións para tratamento de superficie de materiais, de obxectos ou produtos con utilización de disolventes orgánicos, en particular para aprestalos, estampalos, revestilos e desengraxalos, impermeabilizalos, pegalos, lacialos, limpalos ou impregnalos, cunha capacidade de consumo de disolventes orgánicos de máis de 150 kg de disolvente por hora ou máis de 200 toneladas/ano.

11. Industria do carbono.

11.1 Instalacións para fabricación de carbono sinterizado ou electrografito por combustión ou grafitación.

12. Industria de conservación da madeira.

12.1 Conservación da madeira e dos produtos derivados da madeira utilizando produtos químicos, cunha capacidade de produción superior a 75 m³ diarios, distinta de tratamentos para combater a albura exclusivamente.

13. Tratamento de augas.

13.1 Tratamento independente de augas residuais, non recollido na lexislación sobre augas residuais urbanas, e vertidas por unha instalación prevista no presente anexo.

14. Captura de CO₂.

14.1 Captura de fluxos de CO₂ procedentes de instalacións incluídas no presente anexo con fins de almacenamento xeolóxico conforme a Lei 40/2010, do 29 de decembro, de almacenamento xeolóxico de dióxido de carbono.»

Trinta e seis. Derrógase o anexo 2; os anexos 3, 4 e 5 pasan a ser os anexos 2, 3 e 4 respectivamente.

Trinta e sete. Modifícase o novo anexo 2, que queda redactado da seguinte maneira:

«ANEXO 2

Lista de substancias contaminantes

Atmosfera:

1. Óxidos de xofre e outros compostos de xofre.
2. Óxidos de nitróxeno e outros compostos de nitróxeno.
3. Monóxido de carbono.
4. Compostos orgánicos volátiles.
5. Metais e os seus compostos.
6. Partículas, incluídas as partículas finas.
7. Amianto (partículas en suspensión, fibras).
8. Cloro e os seus compostos.
9. Flúor e os seus compostos.
10. Arsénico e os seus compostos.
11. Cianuros.
12. Substancias e mesturas respecto das cales se demostrase que posúen propiedades canceríxenas, mutáxenas ou que poidan afectar a reprodución a través do aire.

13. Policlorodibenzodioxina e policlorodibenzofuranos.

Auga:

1. Compostos organohaloxenados e substancias que poidan dar orixe a compostos desta clase no medio acuático.
2. Compostos organofosforados.
3. Compostos organoestánnicos.
4. Substancias e mesturas cuxas propiedades canceríxenas, mutáxenas ou que poidan afectar a reprodución en ou por vía do medio acuático estean demostradas.
5. Hidrocarburos persistentes e substancias orgánicas tóxicas persistentes e bioacumulables.
6. Cianuros.
7. Metais e os seus compostos.
8. Arsénico e os seus compostos.
9. Biocidas e produtos fitosanitarios.
10. Materias en suspensión.
11. Substancias que contribúen á eutrofización (en particular nitratos e fosfatos).
12. Substancias que exercen unha influencia desfavorable sobre o balance de oxíxeno (e computables mediante parámetros tales como DBO, DQO, etc.).
13. Substancias enumeradas no anexo 1 do Real decreto 60/2011, do 21 de xaneiro, sobre normas de calidade ambiental no ámbito da política de augas.»

Trinta e oito. Modifícase o novo anexo 3, que queda redactado da seguinte forma:

«ANEXO 3

Aspectos que se deben ter en conta con carácter xeral ou nun suposto particular cando se determinen as mellores técnicas dispoñibles definidas no artigo 3.15 tendo en conta os custos e vantaxes que poden derivar dunha acción e os principios de precaución e prevención

1. Uso de técnicas que produzan poucos residuos.
2. Uso de substancias menos perigosas.
3. Desenvolvemento das técnicas de recuperación e reciclaxe de substancias xeradas e utilizadas no proceso, e dos residuos cando proceda.
4. Procesos, instalacións ou método de funcionamento comparables que desen probas positivas a escala industrial.
5. Avances técnicos e evolución dos coñecementos científicos.
6. Carácter, efectos e volume das emisións de que se trate.
7. Datas de entrada en funcionamento das instalacións novas ou existentes.
8. Prazo que require a instauración dunha mellor técnica dispoñible.
9. Consumo e natureza das materias primas (incluída a auga) utilizada en procedementos de eficacia enerxética.
10. Necesidade de previr ou reducir ao mínimo o impacto global das emisións e dos riscos no ambiente.
11. Necesidade de previr calquera risco de accidente ou de reducir as súas consecuencias para o ambiente.
12. Información publicada por organizacións internacionais.»

Trinta e nove. Modifícanse o número 1, as letras a) e e), e introdúcese unha nova letra h) no número 1 do novo anexo 4, nos termos seguintes:

«ANEXO 4

Participación do público na toma de decisións

1. O órgano competente da comunidade autónoma informará o público naquelas fases iniciais do procedemento, sempre previas á toma dunha decisión ou, como moi tarde, en canto sexa razoablemente posible facilitar a información a través dos medios electrónicos, se están dispoñibles, sobre os seguintes aspectos:

a) A documentación da solicitude da autorización ambiental integrada, da súa modificación substancial ou, se for o caso, a documentación relativa á revisión, de conformidade co disposto no artigo 16.

e) Se é o caso, os detalles relativos á revisión da autorización ambiental integrada.

h) En todo caso o outorgamento, modificación substancial ou revisión dunha autorización relativa a unha instalación cando se propoña a aplicación do artigo 7.5.»

Artigo segundo. *Modificación da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.*

O número 8 do artigo 27 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, queda modificado da seguinte maneira:

«8. As autorizacións previstas neste artigo concederanse por un prazo máximo de 8 anos, pasado o cal se renovarán automaticamente por períodos sucesivos, con excepción das autorizacións outorgadas ás instalacións ás cales resulte de aplicación a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, cuxo prazo de vixencia coincidirá co da autorización ambiental integrada. Todas as autorizacións serán inscritas pola comunidade autónoma no rexistro de produción e xestión de residuos.»

Disposición adicional primeira. *Gasto público.*

Da aplicación da presente lei non poderá derivar ningún incremento de gasto para as administracións públicas competentes. As novas necesidades de recursos humanos que, se for o caso, poidan xurdir como consecuencia das obrigas normativas recollidas na presente lei deberán ser atendidas mediante a reordenación ou redistribución de efectivos.

Disposición adicional segunda. *Referencias ás definicións do artigo 3 da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.*

As referencias que a normativa en vigor faga ás letras a) a p) do artigo 3 da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, entenderanse feitas respectivamente aos números 1 a 17 do artigo 3.

Disposición derradeira primeira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase parcialmente ao dereito español a Directiva 2010/75/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, sobre as emisións industriais (prevención e control integrados da contaminación); en concreto, na presente norma dispónse a transposición dos seguintes artigos: 2, 3.1, 3.2, 3.4, 3.5, 3.7, 3.10, 3.11, 3.12, 3.13, 3.14, 3.17, 3.18, 3.19, 3.20, 3.21, 3.22, 3.23, 3.37, 3.38, 4.2, 4.3, 5.1, 7, 8, 10, 11.e), 11.h), 12, 13.7, 14, 15, 17, 18, 19, 20.2, 20.3, 21, 22, 23.1, 24, 26, 71, 72.1, 72.2, 79, 82.1 e 82.2.

Disposición derradeira segunda. *Autorización para elaborar un texto refundido en materia de prevención e control integrados da contaminación.*

Autorízase o Goberno para elaborar, no prazo dun ano a partir da entrada en vigor desta lei, un texto refundido en que se integren, debidamente regularizadas, aclaradas e harmonizadas, a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, e as disposicións en materia de emisións industriais contidas en normas con rango de lei.

Disposición derradeira terceira. Entrada en vigor.

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 11 de xuño de 2013.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY